

RECOMANDAREA (UE) 2020/1366 A COMISIEI**din 23 septembrie 2020****privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație****(Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Criza refugiaților din 2015 a evidențiat deficiențele și lacunele din cadrul sistemelor europene și naționale de gestionare a crizelor în materie de migrație, precum și faptul că statele membre care se confruntă cu cele mai mari presiuni nu dispun de capacitățile și instrumentele necesare. Criza a revelat necesitatea de a acționa pe mai multe fronturi simultan, în țările terțe de origine, în țările de tranzit și/sau de destinație, la frontierele externe ale UE și în alte state membre aflate sub presiune.
- (2) Măsurile întreprinse de Uniune și de statele membre după criza refugiaților din 2015 au vizat multiple nevoi în materie de politică, precum și nevoi legislative, operaționale și financiare și au avut ca scop îmbunătățirea sustenabilității gestionării migrației. Aceste eforturi fără precedent, care implică măsuri la nivelul UE, dar și la nivel național și internațional, au contribuit la o reducere succesivă, an de an, a numărului de sosiri neregulate, care a ajuns în cele din urmă, în 2019, la cel mai scăzut nivel din ultimii șase ani.
- (3) Situația la frontierele externe rămâne însă foarte volatilă și sunt necesare îmbunătățiri suplimentare pentru ca statele membre să fie mai bine pregătite să face față unor potențiale crize ale migrației la scară largă. În plus, migranții care efectuează deplasări neautorizate și depun cereri de azil în mai multe state membre pot reprezenta o povară grea pentru sistemele naționale de azil.
- (4) Pentru a evita apariția unor fluxuri aparent necontrolate ale migrației înspre UE, cum s-a întâmplat în 2015, precum și pentru a asigura funcționarea eficace a sistemelor naționale de migrație, este necesar să se consolideze cooperarea operațională care a fost dezvoltată până în prezent prin stabilirea unui cadru menit să sprijine o utilizare mai coordonată a legislației relevante. Instituirea unui astfel de cadru ar contribui în mod semnificativ la asigurarea faptului că statele membre și Uniunea dezvolt reziliența necesară pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză a migrației. În plus, situația migrației ar trebui monitorizată în mod regulat pentru ca deciziile să fie luate pe baza unui tablou situațional complet ori de câte ori este posibil. Acest proces ar trebui să se bazeze pe experiența dobândită în urma crizei refugiaților din 2015 în ceea ce privește monitorizarea situației migrației, inclusiv pe experiența legată de emiterea rapoartelor de analiză și conștientizare integrată a situației (ISAA) în cadrul mecanismului integrat al Consiliului pentru un răspuns politic la crize (IPCR).
- (5) Pentru a consolida reziliența Uniunii și a statelor membre, toate părțile interesate, inclusiv statele membre prin intermediul canalelor bilaterale, ar trebui să continue să se implice activ în prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și să se informeze reciproc cu privire la o eventuală criză izbucnită într-o țară terță, ceea ce ar putea antrena o criză a migrației în UE. Toate instrumentele relevante ale UE, în conformitate cu cadrele juridice și cu obiectivele principale ale acestora, ar trebui să fie utilizate pentru a sprijini țările partenere în procesul de consolidare a capacităților lor și în abordarea unor astfel de crize, înainte ca impactul eventualelor crize să se repercuteze asupra UE, consolidând, în același timp, obiectivele politicii în domeniul migrației.
- (6) Un răspuns operațional eficace la o criză a migrației depinde de gradul de pregătire a fiecărui stat membru în parte și de capacitatea statelor de a mobiliza echipamentele și resursele necesare, precum și de întreprinderea unor acțiuni coordonate, care să fie sprijinite de structurile existente ale Uniunii. Așadar, este necesar ca toate organismele implicate relevante să coopereze rapid și eficace. Prin urmare, un mecanism eficace și oportun de gestionare a crizelor se bazează pe existența unor proceduri de cooperare în situații de criză stabilite anterior, în cadrul cărora rolurile și responsabilitățile principalelor organisme implicate de la nivel național și de la nivelul Uniunii sunt clar definite.
- (7) Este necesar un mecanism structurat de gestionare a migrației, care să poată efectua o monitorizare în timp real, să lanseze o alertă rapidă și să ofere un răspuns al UE centralizat și coordonat pentru a mobiliza structurile, instrumentele, resursele umane și financiare necesare în toate instituțiile și agențiile UE și să procedeze astfel în cooperare cu statele membre.

- (8) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului (¹) privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european a stabilit responsabilitatea comună a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și a autorităților competente ale statelor membre pentru punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor. Acesta impune, de asemenea, asigurarea conștientizării situației și prevede o planificare integrată pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, inclusiv planificarea de contingență.
- (9) Principiile directe ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să fie: anticiparea, solidaritatea și distribuirea echitabilă a responsabilității, coordonarea, reacția în timp util și alocarea flexibilă a resurselor.
- (10) Obiectivul fundamental al Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora este de a asigura, pe de o parte, conștientizarea situației și o mai bună pregătire, precum și, pe de altă parte, o guvernare eficientă și un răspuns în timp util.
- (11) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să ofere un cadru operațional pentru monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație și a evenimentelor legate de migrație, pentru consolidarea rezilienței, precum și pentru organizarea unui răspuns coordonat la o criză a migrației. Aceste obiective reflectă cele două etape-cheie prezentate în Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora: monitorizarea și pregătirea, pe de o parte, și gestionarea crizelor, pe de altă parte.
- (12) În scopul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, o criză a migrației ar trebui definită ca fiind orice situație sau evoluție survenită în interiorul UE sau într-o țară terță care are un efect și exercită o presiune deosebită asupra sistemului de azil, de migrație sau de gestionare a frontierelor al oricărui stat membru sau care poate avea astfel de consecințe. Aceasta include, dar nu se limitează la circumstanțele definite la articolul 1 alineatul (2) din Propunerea de regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului sau la circumstanțele definite la articolul 2 litera (w) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.
- (13) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora este în concordanță cu mecanismele existente la nivelul UE în materie de gestionare a crizelor și complementar acestora. Este vorba, în special de mecanismul de protecție civilă al Uniunii (EUCPM), incluzând Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC), de mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize din cadrul Consiliului (IPCR), de sistemul ARGUS al Comisiei și de mecanismul de răspuns în caz de criză al SEAE, care pot fi activate concomitent sau după activarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de gestionare a crizelor. Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora vizează sprijinirea interacțiunii acestor mecanisme generale de criză și a cooperării pe baza acestora, asigurându-se furnizarea de informații actualizate cu privire la situația de criză.
- (14) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora se bazează pe legislația relevantă existentă, dar este conceput și pentru a sprijini punerea în aplicare a noilor instrumente, astfel cum au fost propuse de Comisie, inclusiv un regulament privind gestionarea azilului și a migrației și un regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului.
- (15) În etapa sa de monitorizare și pregătire, Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să prevadă o serie de măsuri care să asigure conștientizarea regulată a situației și lansarea de alerte timpurii/realizarea de previziuni ale situației, precum și să contribuie la pregătirea raportului anual privind gestionarea migrației elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 6 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației. Prin intermediul etapei de conștientizare a situației, prevăzute de Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, președinția Consiliului ar putea, printre altele, să dezamorseze activarea mecanismului IPCR actual în ceea ce privește criza migrației. În etapa de gestionare a crizelor, folosirea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să asigure faptul că toate părțile implicate dispun de informații complete și actualizate cu privire la situația migrației, care să permită luarea la timp a deciziilor și să punerea în aplicare a acestor decizii este monitorizată și coordonată în mod corespunzător.
- (16) Pentru ca Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora să poată fi transpus în realitate, statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) ar trebui să colaboreze, formând Rețeaua UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație („rețeaua”). Obiectivul principal al rețelei ar trebui să fie asigurarea unui schimb adecvat de informații care să fie relevante pentru cele două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
- (17) Această rețea ar trebui să sprijine monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație, să sporească reziliența și să amelioreze coordonarea tehnică a răspunsului la criză, cu respectarea deplină a legislației în vigoare, recurgând totodată la instrumentele existente și completându-le.

(¹) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

- (18) Țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație relevante ar trebui, de asemenea, să fie implicate ad-hoc, atunci când este posibil, în operarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. Această implicare ar trebui să contribuie la un schimb eficient de informații, precum și la adoptarea unor acțiuni care să instaureze o conștientizare adecvată a situației privind migrația în țările respective și să ofere un răspuns acestor țări la eventualele crize,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Pentru a contribui la o gestionare mai eficientă a migrației prin monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație, prin consolidarea rezilienței și a pregătirii, precum și prin organizarea unui răspuns la criza migrației, statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) („organismele implicate”) ar trebui să coopereze în cadrul **„Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora”**.
2. În acest scop, organismele implicate ar trebui să colaboreze în cadrul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație („rețeaua”) pentru a sprijini punerea în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
3. Membrii rețelei ar trebui să asigure schimbul adecvat de informații relevante pe durata celor două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în deplină conformitate cu dispozițiile legale privind competențele și responsabilitățile lor.
4. În **prima etapă** a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, care ar trebui să fie activată permanent și să continue de-a lungul celei de a doua etape, organismele implicate ar trebui să furnizeze, în timp util, informații adecvate pentru a asigura o conștientizare actualizată a situației în materie de migrație și să prevadă un sistem de alertă timpurie/de previzionare, precum și să sporească reziliența pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză a migrației. Cea de a **doua etapă** ar trebui să fie aplicabilă oricărei situații sau evoluții survenite în interiorul UE sau într-o țară terță care are un efect și exercită o presiune deosebită asupra sistemului de azil, de migrație sau de gestionare a frontierelor al oricărui stat membru sau care poate avea astfel de consecințe. Cea de a doua etapă include, dar nu se limitează la circumstanțele definite la articolul 1 alineatul (2) din Propunerea de regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului sau la circumstanțele definite la articolul 2 litera (w) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.
5. Rețeaua ar trebui să stabilească **orientări privind punerea în aplicare** cu scopul de a asigura un flux eficient de informații relevante pentru operarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora între mecanismele naționale de gestionare a crizelor și cele ale UE.
6. Statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) ar trebui să desemneze un punct de contact pentru **operaționalizarea rețelei**.
7. Punctele de contact ar trebui să facă schimb de informații în mod regulat, mai ales cu scopul de a sprijini emiterea de către Comisie a unor **rapoarte periodice privind gestionarea migrației**, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4), precum și rapoarte privind analiza situației, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (6) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului.
8. În conformitate cu constatările rapoartelor privind gestionarea migrației și ale rapoartelor privind analiza situației, statele membre ar trebui să **discute pe marginea măsurilor necesare** urmând a fi adoptate. Aceste discuții ar trebui să aibă loc la nivel tehnic, strategic și, dacă este necesar, la nivel politic, în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului.
9. Comisia, în acord cu statul membru care se confruntă cu o **situație de criză a migrației**, astfel cum se menționează în recomandarea 4, ar trebui să informeze celelalte puncte de contact din cadrul rețelei cu privire la situația dată, pentru a **activa etapa corespunzătoare** a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. Punctul de contact al statului membru afectat ar trebui să furnizeze imediat punctului de contact al Comisiei informațiile necesare, astfel cum se specifică în anexă.
10. Într-o astfel de situație de criză, punctele de contact ar trebui să sprijine Comisia prin furnizarea informațiilor și a orientărilor necesare și prin coordonarea măsurilor adoptate ca răspuns la criză.

11. Schimbul de informații din cadrul rețelei ar trebui să aibă loc prin intermediul canalelor de comunicare disponibile, inclusiv, dacă este posibil, prin intermediul **platformei IPCR**, cu funcționalitățile sale specifice, și în conformitate cu orientările privind punerea în aplicare, astfel cum se menționează în recomandarea 5 de mai sus.
12. Cele două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să respecte guvernanta și fluxul de lucru, astfel cum se prevede în anexă.

Adoptată la Bruxelles, 23 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Ylva JOHANSSON
Membru al Comisiei

ANEXĂ

În prezenta anexă se enunță principiile Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și principalele organisme implicate și se descrie în detaliu modul de funcționare, în două etape, al acestui plan.

1. PRINCIPII ȘI ORGANISMELE IMPLICATE ÎN CADRUL CELOR DOUĂ ETAPE

Principii

La identificarea măsurilor necesare și la atribuirea responsabilităților care le revin organismelor implicate respective, Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să funcționeze pe baza următoarelor **principii**:

- (i) **Anticipare**: situația migrației ar trebui monitorizată regulat, iar deciziile ar trebui luate pe baza unui tablou situațional complet și coordonat, în primul rând în vederea prevenirii.
- (ii) **Coordonare**: pentru a face față unei crize, ar trebui să se recurgă la măsuri din toate domeniile de politică internă și externă relevante și ar trebui ca toate organismele să fie implicate în cadrul unei abordări coordonate și cuprinzătoare.
- (iii) **Reacție rapidă**: ar trebui luate măsuri de îndată ce acestea se dovedesc a fi necesare, pentru a preveni degenerarea situației.
- (iv) **Alocare flexibilă a resurselor**: resursele ar trebui să fie mobilizate rapid prin valorificarea deplină a flexibilității de către organismele implicate relevante, conform diferitelor instrumente de finanțare.
- (v) **Solidaritate și distribuie echitabilă a răspunderii**, astfel cum se prevede la articolul 5 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.

Actori

Organismele implicate în punerea în aplicare a celor două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora sunt următoarele:

- statele membre, inclusiv ofițerii de legătură ai acestora;
- Consiliul;
- Comisia Europeană, inclusiv personalul detașat pe teren și în delegațiile UE, precum și ofițerii de legătură europeni în materie de migrație (EMLO);
- Serviciul European de Acțiune Externă, inclusiv delegațiile UE, misiunile și operațiile relevante din cadrul politicii de securitate și apărare comune;
- Agențiile UE (EASO, Frontex, EUROPOL, eu-LISA și FRA), inclusiv ofițerii de legătură ai acestora.

2. ETAPA DE MONITORIZARE ȘI PREGĂTIRE (ETAPA 1)

(a) Obiectiv

Obiectivul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de monitorizare și pregătire, este de a sprijini aplicarea mai coordonată a legislației în vigoare prin consolidarea și partajarea conștientizării comune a situației între toate organismele implicate, prin dezvoltarea unui sistem de alertă timpurie/de previzionare la nivelul UE și prin sprijinirea dezvoltării rezilienței necesare în statele membre pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză în materie de migrație.

Prima etapă a mecanismului vizează atingerea următoarelor obiective principale:

- **Conștientizarea comună a situației și alerta timpurie/previzionarea**. O înțelegere în timp util și suficient de cuprinzătoare a evenimentelor și a noilor tendințe de către toate părțile interesate relevante ar trebui să permită monitorizarea situației și o bună pregătire pentru a furniza un răspuns coordonat atunci când este necesar. Noile situații problematice și critice care pot apărea ar trebui să fie anticipate în timp util. Toate organismele implicate ar trebui să contribuie cu informații și elemente de probă într-un sistem de alertă timpurie/de previzionare ce urmează să fie dezvoltat la nivelul UE. Eforturile depuse în vederea dezvoltării unui astfel de sistem ar trebui coordonate de Comisie, pe baza instrumentelor disponibile în prezent și a eventualelor instrumente viitoare.
- **Susținerea dezvoltării rezilienței**. O înțelegere comună a situației, a factorilor care au determinat-o și a previziunilor ar trebui să sprijine statele membre să își concentreze eforturile pentru consolidarea capacităților lor în cazul apariției unei noi crize a migrației.

(b) Guvernanța

Comisia, dacă este necesar în cooperare cu SEAE, ar trebui să joace un rol primordial în etapa de monitorizare și pregătire, recurgând la toate elementele de care dispune, inclusiv la ofițerii de legătură europeni în materie de migrație, la Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) și la fondurile disponibile, în conformitate cu mandatele, obiectivele și procedurile respective ale acestora. Comisia ar trebui să prezideze rețeaua și să asigure secretariatul acesteia, să colecteze informațiile și să furnizeze rapoartele necesare, precum și să monitorizeze punerea în aplicare a măsurilor care urmează să fie întreprinse de către fiecare actor.

Statele membre, agențiile UE și celelalte organisme implicate ar trebui să sprijine Comisia în îndeplinirea rolului menționat anterior, în special prin furnizarea de informații, de analize și de previziuni oportune și corecte, precum și prin evaluarea nivelului lor de pregătire și al planificării de contingență.

Discuțiile necesare la nivel tehnic, strategic și, dacă se impun, la nivel politic prin care se solicită adoptarea de măsuri în statele membre ar trebui să fie purtate în cadrul **grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului** pe baza constatărilor din rapoartele Comisiei emise în această etapă a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.

În situațiile în care Consiliul decide să emită concluzii operaționale și recomandări, **rețeaua** ar trebui să sprijine punerea lor în aplicare prin schimburi de informații relevante.

(c) Fluxul de lucru

Conștientizarea comună a situației și alerta timpurie/previzionarea

Comisia ar trebui să convoace periodic, cel puțin o dată pe trimestru, **reuniuni sau videoconferințe ale rețelei**. Frecvența acestor contacte ar trebui să depindă de gravitatea situației în materie de migrație, precum și de problemele identificate în urma monitorizării migrației și a contingenței.

Atunci când este relevant și fezabil, reprezentanții **principalelor țări terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație**, precum și reprezentanți ai **principalilor parteneri internaționali și părți interesate** ar trebui să fie invitați ad-hoc la discuțiile rețelei care vor fi axate pe o anumită rută de migrație, cu scopul de a face schimb de informații periodice și în timp util cu privire la fluxurile migratorii, la activitățile de introducere ilegală de migranți și la orice alți factori (inclusiv geopolitici, de sănătate, de mediu, climatici, demografici sau orice alți factori socioeconomici) care pot avea un impact asupra azilului, a migrației sau a gestionării frontierelor UE. Modalitățile acestei contribuții ar trebui să fie elaborate în consultare cu țările în cauză prin intermediul delegațiilor UE respective, în strânsă coordonare cu SEAE.

Pregătirea ar trebui să fie o componentă-cheie a dialogurilor cu țările terțe pe tema migrației, în special în vecinătatea UE, și ar trebui să vizeze crearea de canale de comunicare și identificarea organismelor implicate de la nivel local, la care să se poată recurge și care să poată fi contactate în cazul izbucnirii unei crize.

Atunci când este posibil, Comisia, în cooperare cu SEAE, ar trebui să desfășoare, pe o bază ad-hoc, **videoconferințe pentru fiecare rută de migrație cu principalele țări terțe** de origine, de tranzit și/sau de destinație și să consolideze sistemul de videoconferințe similare care au loc în prezent. La aceste videoconferințe ar trebui să participe toate celelalte părți interesate, care sunt afectate sau au un interes clar față de mișcările migratorii de pe o anumită rută de migrație. Videoconferința ar trebui să fie structurată astfel încât să încurajeze discuții de fond, în strânsă cooperare cu delegațiile UE, în beneficiul tuturor participanților.

Toate **punctele de contact** ale rețelei ar trebui să furnizeze informații pentru a contribui la stabilirea tabloului situațional necesar. Conștientizarea comună a situației presupune date privind fluxurile de migrație, informații privind sistemele de primire, de azil și de gestionare a frontierelor, evoluțiile naționale relevante în domeniul migrației în statele membre și în țările terțe, alerte timpurii/previzionări, precum și acțiunile de cooperare cu țări terțe. Toate punctele de contact ar trebui să contribuie cu informații privind provocările, deficiențele și acțiunile de răspuns pe teren, în interesul obținerii unui tablou situațional comun la nivelul UE. Funcționarea exactă a rețelei ar trebui să fie detaliată în procedurile-standard de operare.

Rețeaua ar trebui să valorifice pe deplin canalele și platformele de comunicare disponibile, inclusiv, dacă este posibil, **platforma IPCR**, cu funcționalitățile sale specifice. Dacă instrumentele disponibile nu sunt suficiente, Comisia va avea în vedere îmbunătățirea platformelor sale existente sau crearea unei **platforme web** specifice și **securizate**, care să asigure schimbul rapid de informații în cadrul rețelei.

Pe baza acestor contribuții, Comisia ar trebui să prezinte rapoarte situaționale – un raport privind analiza și conștientizarea situației migrației (**MISAA**), cu o frecvență care ar trebui să fie decisă de către rețea în etapa de monitorizare și pregătire. Raportul MISAA ar trebui să se bazeze pe modelul și pe metodologia raportului privind analiza și conștientizarea integrată a situației (ISAA), care este emis în prezent și care a fost dezvoltat pe parcursul activării IPCR pentru criza refugiaților din 2015; raportul MISAA va înlocui raportul ISAA în cazul în care IPCR sus-menționat este dezactivat de către președinție. Atunci când este posibil, organismele implicate ar trebui să împărtășească și informațiile primite din surse din afara UE, inclusiv din partea unor țări terțe și a unor parteneri internaționali. Raportul MISAA ar trebui să identifice tendințele și, eventual, să conțină alerte timpurii/previzionări ale fluxurilor de migrație care să permită alertarea tuturor organismelor implicate și adoptarea de măsuri corective în această privință. Raportul MISAA ar trebui să fie pus la dispoziția exclusivă a organismelor implicate, prin intermediul platformei IPCR, cu respectarea deplină a normelor de acces la această platformă și cu implicarea respectivă a Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență.

Statele membre ar trebui să discute despre măsurile necesare care trebuie luate și despre concluziile identificate în raportul MISAA. Statele membre ar trebui să poarte discuții la nivel tehnic, strategic și, dacă este necesar, la nivel politic, în cadrul respectivelor grupuri de pregătire ale Consiliului sau în cadrul reuniunilor Consiliului. Consiliul poate emite concluzii operaționale și recomandări, care ar trebui urmate de organismele implicate relevante cu sprijinul rețelei.

Susținerea dezvoltării rezilienței

Pornind de la rapoartele privind gestionarea migrației și de la strategiile naționale, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatele (4) și (6) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului, și cu scopul de a spori reziliența gestionării globale a migrației la nivelul UE, ar trebui să se instituie un **ciclu de contingență privind migrația**.

În conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului, statele membre trebuie să dispună de strategii naționale astfel încât să asigure o capacitate suficientă pentru gestionarea eficace a azilului și a migrației, care să includă informații privind modul în care statele membre pun în aplicare principiile stabilite în regulamentul menționat și obligațiile juridice care decurg din acesta la nivel național. Aceste strategii trebuie să includă planificarea de contingență la nivel național, ținând seama, în același timp, de planificarea de contingență prevăzută în cadrul legislației relevante, inclusiv la articolul 8 alineatul (6) și la articolul 9 alineatele (3), (5) și (6) din Regulamentul (UE) 2019/1896 (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă), precum și de punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, astfel cum se prevede în regulamentul respectiv.

Agențiile UE ar trebui să transmită Comisiei rapoarte cu privire la capacitățile și la planurile lor de contingență, precum și orice alte rapoarte care ar putea fi utilizate de Comisie în acest context.

SEAE ar trebui să contribuie la aspectele externe ale migrației și la acțiunile sale de cooperare cu țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație.

Țărilor terțe ar trebui să li se ofere posibilitatea de a-și pune la dispoziția Comisiei sau a rețelei, pe bază voluntară, strategiile privind migrația și planurile de contingență.

Pe baza informațiilor de mai sus și în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației, Comisia va prezenta, anual, un raport privind gestionarea migrației, menit să descrie evoluția probabilă a situației în materie de migrație și nivelul de pregătire al Uniunii și al statelor membre.

Statele membre ar trebui să discute, în forurile corespunzătoare, despre constatările rapoartelor anuale privind gestionarea migrației întocmite de Comisie.

Comisia, cu sprijinul celorlalte organisme implicate în rețea, ar trebui să ofere un cadru pentru monitorizarea acțiunilor întreprinse în urma **constatărilor** rapoartelor anuale privind gestionarea migrației și ar trebui să raporteze cu privire la progresele înregistrate și la situația actuală în următorul ciclu anual de raportare.

3. ETAPA DE GESTIONARE A CRIZELOR MIGRAȚIEI (ETAPA 2)

(a) Obiectiv

Obiectivul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de gestionare a crizelor, este să contribuie la oferirea unui răspuns rapid, eficient și coordonat al UE la o eventuală criză a migrației prin furnizarea în timp util de informații actualizate factorilor de decizie ai UE cu privire la situația operațională în desfășurare, precum și prin sprijinirea monitorizării, a coordonării pe teren și a comunicării la nivel tehnic între toate organismele implicate.

(b) Guvernanța

În etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și atât timp cât nu sunt activate **mecanismele** generale **de criză ale UE** (mecanismul de protecție civilă al Uniunii, mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize, mecanismul ARGUS și mecanismul de răspuns la crize), se utilizează cadrul planului de acțiune, inclusiv rețeaua și mecanismul de raportare, pentru urmărirea obiectivului.

Odată cu activarea, în conformitate cu procedurile și cu obiectivele lor respective, a **mecanismelor** generale **de criză ale UE**, ar trebui să se asigure rolul procesului general de gestionare a crizelor, inclusiv coordonarea necesară între aceste mecanisme.

În timpul activării etapei 2, activitățile din etapa 1 continuă și se intensifică.

Rețeaua, astfel cum a fost activată și prezidată de Comisie, ar trebui să sprijine activitatea mecanismelor generale ale UE de gestionare a crizelor. Sprijinul acordat ar trebui să se concentreze în special pe gradul de conștientizare a situației care este necesar pentru purtarea de discuții și luarea de decizii în cadrul acestor mecanisme, monitorizând punerea în aplicare a acestora de către organismele implicate relevante. În acest scop, rețeaua ar trebui să se reunească în mod regulat prin videoconferință și să discute toate aspectele operaționale ale deciziilor luate în cadrul mecanismelor generale ale UE de gestionare a crizelor, precum și să transmită rapoarte respectivelor mecanisme.

Dacă sunt activate, **centrele de gestionare a crizelor din statele membre** ar trebui să asigure legătura corespunzătoare cu mecanismele generale ale UE de gestionare a crizelor, inclusiv cu UCPM și ERCC aferent, precum și să sprijine activitatea punctului lor de contact din cadrul rețelei, în conformitate cu orientările menționate în recomandarea 5.

În cazul în care este necesar și pentru a veni în completarea **reuniunilor desfășurate în cadrul Consiliului**, ținând seama de dispozițiile IPCR, ar putea fi purtate discuții suplimentare în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului, pe baza constatărilor din rapoartele asupra situației întocmite de Comisie.

Fiecare actor ar trebui să ia măsurile necesare, inclusiv cele enumerate în setul de instrumente de la litera (d) de mai jos.

(c) Fluxul de lucru

1. Etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora poate fi declanșată de Comisie în acord cu un stat membru care se confruntă cu o situație de criză a migrației, astfel cum se menționează în recomandarea 4.
2. **Punctul de contact** al Comisiei ar trebui să informeze celelalte puncte de contact din cadrul rețelei (președinția UE, statele membre, Consiliul, SEAE, agențiile UE) cu privire la decizia de a activa etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
3. Comisia va **activa** imediat întreaga **rețea**, care va funcționa în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7, și va **convoca o reuniune/videoconferință de urgență** a rețelei, pentru a aborda, la nivel tehnic, punctele de mai jos:
 - (a) schimbul de informații cu privire la situație;
 - (b) analizarea de opțiuni pentru oferirea unui răspuns rapid, eficient și eficace;
 - (c) coordonarea mesajelor pentru comunicarea publică, în concordanță cu structurile existente;
 - (d) coordonarea sprijinului pe teren.
4. Statul membru afectat ar trebui să **își activeze propriile măsuri de contingență** și să facă o evaluare inițială a nevoilor care ar trebui să fie pusă imediat la dispoziția Comisiei și a celorlalți membri ai rețelei. Această evaluare inițială ar trebui să conțină următoarele informații:
 - (a) situația de pe teren, principalii factori determinanți și previziunile aferente, inclusiv posibilele consecințe;
 - (b) capacitățile materiale, operaționale și financiare de care dispune;
 - (c) punerea în aplicare a măsurilor de contingență;
 - (d) nevoile materiale, operaționale și financiare care trebuie să fie satisfăcute de către organismele implicate relevante, inclusiv de alte state membre sau de agenții ale UE.

5. Pe baza informațiilor obținute prin intermediul rețelei, Comisia ar trebui să informeze rețeaua mai ales cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) situația generală, inclusiv previziunile și posibilele consecințe; atunci când este posibil, ar trebui incluse informații din și privind țările terțe relevante;
 - (b) capacitățile de care dispun statele membre și țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație afectate de criză și capacitățile de care dispune UE și alte state membre de a face față crizei;
 - (c) nivelul actual al asistenței acordate de UE și de statele membre;
 - (d) evaluarea lacunelor și a nevoilor;
 - (e) posibilele acțiuni la nivelul instituțiilor UE, al organismelor UE, al agențiilor UE și al statelor membre din setul de instrumente furnizat mai jos.

Atunci când un stat membru transmite o cerere motivată în temeiul articolului 2 alineatul (1) sau al articolului 6 alineatul (1) din Propunerea de regulament privind soluționarea unor situații de criză și de forță majoră în domeniul migrației și al azilului, informațiile colectate prin intermediul rețelei pot veni în sprijinul analizei și al acțiunilor Comisiei, astfel cum se prevede la articolele 2 și 6 din propunerea respectivă.

Atunci când Comisia evaluează situația migrației într-un stat membru în temeiul articolului 47 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației, informațiile colectate prin intermediul rețelei pot fi folosite în raportul Comisiei privind presiunea migratorie, astfel cum se prevede la articolul 48 din propunerea respectivă.

În ceea ce privește asistența în materie de protecție civilă, coordonarea dintre statele membre ar trebui asigurată prin intermediul Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență.

6. Președinția Consiliului ar putea lua în considerare necesitatea convocării unei **reuniuni extraordinare a Consiliului**.
7. Rețeaua se va conecta la activitatea sistemelor generale ale UE de gestionare a crizelor după activarea acestora, oferind date pentru conștientizarea situației și făcând schimb de informații necesare pentru a monitoriza la nivel tehnic punerea în aplicare a acțiunilor necesare, astfel cum s-a convenit în cadrul sistemelor respective.
8. **Coordonarea în statele membre** ar trebui să fie asigurată în cadrul mecanismelor naționale relevante de gestionare a crizelor în materie de migrație, cu implicarea tuturor organismelor naționale relevante, asigurând consecvența și coerența deplină cu punerea în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și ținând seama de rolul de coordonare globală al IPCR.
9. În cazul în care este activat mecanismul de protecție civilă al Uniunii, **Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC)** din cadrul Comisiei ar trebui să asigure sprijin pentru mobilizarea rapidă a sprijinului de urgență acordat statelor membre solicitante și să acționeze ca centru de coordonare pentru asistența în materie de protecție civilă între toate statele membre ale UE și statele participante. **Ar trebui stabilită o conexiune în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7 între** serviciile relevante ale Comisiei.
10. În cazul în care este relevant și posibil, ar trebui să fie instituit un **mecanism consolidat de monitorizare în țările terțe**, cu mobilizarea sau activarea ofițerilor de legătură din partea tuturor organismelor implicate din principalele țări terțe de tranzit, de origine și/sau de destinație.
11. Ar trebui activate **alte mecanisme și instrumente de criză sectoriale** în funcție de nevoile enumerate în setul de instrumente de mai jos.
12. **Rețeaua** ar trebui să fie activată pe deplin, în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7, pe toată durata crizei.
13. Dacă IPCR este activat, monitorizarea regulată a migrației va fi asigurată prin intermediul **rapoartelor ISAA**, care vor înlocui rapoartele MISAA pe întreaga perioadă de activare. Dacă IPCR nu este activat, Comisia va continua să întocmească **rapoartele MISAA** în cadrul primei etape a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, pe baza contribuțiilor organismelor relevante, colectate prin intermediul rețelei.
14. Rapoartele MISAA/ISAA întocmite de Comisie în această etapă a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui discutate în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului.

15. Etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora poate fi **dezactivată** de către Comisie la cererea unui stat membru [a unor state membre] sau din proprie inițiativă, de îndată ce situația care a declanșat criza nu mai este valabilă sau se consideră că este sub control.
16. Comisia, împreună cu Consiliul, cu SEAE și cu agențiile UE, ar trebui să organizeze cursuri de **formare** adaptate cu privire la procedurile și la instrumentele utilizate în situațiile de criză a migrației, pentru a îmbunătăți cunoștințele și gradul de pregătire ale întregului personal relevant.
17. Toate organismele implicate ar trebui să își **exercite în mod regulat** răspunsul la crizele în materie de migrație la nivel național și european și, atunci când este necesar, să revizuiască actualul Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora pe baza lecțiilor învățate.

(d) Setul de instrumente

Următoarele măsuri alcătuiesc setul de instrumente care vizează furnizarea unui răspuns la o eventuală criză a migrației în conformitate cu legislația relevantă.

Măsuri ce vizează țările de origine, de tranzit și/sau de destinație

- Pe lângă cooperarea susținută cu parteneri terți, Comisia își coordonează acțiunile, în cooperare cu SEAE, cu delegațiile UE și cu statele membre, cu cele ale principalelor țări terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație, acordând o atenție specială țărilor vecine ale UE, pentru a le sprijini să își îmbunătățească în continuare capacitățile de primire și să gestioneze mai bine fluxurile de migrație, în special prin protejarea frontierelor și prin combaterea introducerii ilegale de migranți, precum și prin consolidarea cooperării în materie de returnare.
- Comisia, în cooperare cu statele membre și cu SEAE, instituie coridoare sigure suplimentare și mecanisme de relocare în țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație în cauză.
- Comisia cooperează și asigură sinergii între principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în țara de origine, de tranzit și/sau de destinație în cauză.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza nevoilor identificate, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz, în conformitate cu cadrele juridice și cu obiectivele lor. Este esențială o gândire comună a instrumentelor pentru a face față presiunii prelungite a migrației.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare care să fie mobilizate pe baza dispozițiilor CFM dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia ia în considerare, în cooperare cu statele membre, utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în așteptarea unei decizii privind continuarea acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- În cazul în care este relevant și posibil, Comisia, în coroborare cu modalitățile puse în practică de statele membre, instituie un mecanism consolidat de monitorizare în țările terțe, recurgând, totodată, și la videoconferințele specifice pentru fiecare rută de migrație, dacă acestea sunt instituite în conformitate cu Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, prin mobilizarea sau activarea ofițerilor de legătură în principalele țări terțe de tranzit, de origine și/sau de destinație.
- În cazul încheierii unui acord privind statutul între UE și o țară terță, Frontex mobilizează echipe de gestionare a frontierelor pentru a sprijini autoritățile relevante din țara terță respectivă în efectuarea de controale la frontierele sale.
- SEAE își activează mecanismul de răspuns în situații de criză, în cazul apariției unei situații grave sau a unei situații de urgență care vizează dimensiunea externă a migrației, utilizând elementele individuale ale mecanismului de răspuns în situații de criză, după caz: reuniunea de criză, celula de criză; platforma de criză și grupul operativ.
- Delegațiile SEAE, în strânsă cooperare cu Comisia, își îndeplinesc rolurile care le revin înaintea, în timpul și după încheierea unei crize, inclusiv prin conștientizarea situației, dar și prin furnizarea răspunsului diplomatic, politic și operațional al UE.

- SEAE mobilizează funcții ale Direcției privind abordarea integrată pentru Securitate și Pace, ale Capacității civile de planificare și conducere, ale Capacității militare de planificare și conducere și ale misiunilor din cadrul politicii de securitate și apărare comune, în vederea actualizării oricărei platforme de coordonare adecvate, ca parte a funcțiilor de conștientizare a situației și de pregătire (reziliență).

Măsuri ce vizează statele membre de la frontierele externe ale UE

- Planurile naționale de contingență/măsurile naționale privind gestionarea frontierelor, primirea și azilul sunt activate în statele membre de la frontierele externe ale UE.
- Informațiile privind situația operațională, lacunele și nevoile la frontierele externe ale UE sunt furnizate de statele membre.
- La cererea unui stat membru de la frontiera externă a UE, se poate activa mecanismul de protecție civilă al Uniunii pentru a oferi asistența necesară.
- Supravegherea frontierelor este intensificată astfel încât sfera de acoperire să fie extinsă la zonele cele mai afectate, în cooperare cu Comisia și cu agențiile UE.
- Frontex furnizează sprijin, la cererea statelor membre, pentru a consolida operațiunile comune existente sau pentru a mobiliza intervenția rapidă a Frontex la frontiere.
- EASO mobilizează, în coordonare cu statele membre, personal și echipamente relevante pentru a acorda asistență în materie de primire și azil.
- Europol își mobilizează, în coordonare cu statele membre, personalul/echipamentele/ofițerii de legătură pentru a efectua controale de securitate ale migranților care sosesc.
- Frontex sprijină activitățile de returnare în coordonare cu statele membre, prin mobilizarea de specialiști în materie de returnare și prin organizarea și coordonarea operațiunilor de returnare prin zboruri charter și zboruri regulate, punând la dispoziție escorte pentru returnări și observatori pentru returnări.
- Comisia înființează grupuri operative la nivel regional ale Uniunii Europene (EURTF) în statele membre de la frontierele externe ale UE, asigurând un cadru pentru facilitarea schimbului de informații și pentru îmbunătățirea coordonării între toate părțile interesate.
- În punctele supuse unor presiuni ridicate în materie de migrație se înființează hotspoturi și centre de primire, care beneficiază de personal numit de către autoritățile naționale relevante și de sprijin din partea agențiilor UE în ceea ce privește sistemele de informații necesare în materie de migrație și securitate.
- Comisia mobilizează personal în statele membre de la frontierele externe ale UE, pentru a contribui la coordonarea acțiunilor de răspuns.
- Comisia, în coordonare cu statele membre, convine asupra principalelor mesaje publice de comunicat în situații de criză și utilizează cele mai eficiente instrumente de comunicare, inclusiv platforma IPCR, pentru a disemina aceste mesaje și pentru a combate dezinformarea.
- Comisia, în cooperare cu statele membre, cooperează de la caz la caz cu principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și cu principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în statele membre de la frontierele externe ale UE.
- Comisia pune la dispoziție proiectele privind returnările voluntare asistate și reintegrarea la care trebuie să recurgă statele membre.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza evaluării nevoilor statelor membre, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare care să fie mobilizate pe baza dispozițiilor CFM, dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia are în vedere utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în cooperare cu statele membre, în așteptarea unei decizii privind acordarea în continuare a acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- Asistența acordată statelor membre de la frontierele externe ale UE sub forma echipamentelor, a materialelor, a personalului, a mobilizării de personal specializat și a transferului voluntar al migranților, precum și contribuția personalului la operațiunile agențiilor UE pot fi oferite de statele membre care nu se află sub presiune.
- Statele membre care nu se află sub presiune pot contribui financiar la orice soluții financiare suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de urgență.

Măsuri ce vizează alte state membre supuse unor presiuni

- Planurile naționale de contingență/măsurile naționale privind primirea și azilul sunt activate în alte state membre aflate sub presiune.
- Informațiile privind situația operațională, lipsurile și nevoile sunt furnizate de alte state membre aflate sub presiune.
- La cererea unui stat membru aflat sub presiune, se activează mecanismul de protecție civilă al Uniunii pentru a oferi asistența necesară.
- Comisia înființează grupuri operative la nivel regional ale Uniunii Europene (EURTF) în alte state membre aflate sub presiune, asigurând un cadru pentru facilitarea schimbului de informații și pentru îmbunătățirea coordonării între toate părțile interesate.
- Frontex sprijină activitățile de returnare în coordonare cu statele membre, prin mobilizarea de specialiști în materie de returnare și prin organizarea și coordonarea operațiunilor de returnare prin zboruri charter și zboruri regulate, punând la dispoziție escorte pentru returnări și observatori pentru returnări.
- EASO mobilizează, în coordonare cu statele membre, personal și echipamente relevante pentru a acorda asistență în materie de primire și azil.
- Europol mobilizează personal/echipamente/ofițeri de legătură pentru a efectua controale de securitate ale migranților care sosesc.
- Comisia mobilizează personal în statele membre aflate sub presiune pentru a contribui la coordonarea acțiunilor de răspuns.
- Comisia, în coordonare cu statele membre, convine asupra principalelor mesaje publice de comunicat în situații de criză și utilizează cele mai eficiente instrumente de comunicare, inclusiv platforma IPCR, pentru a disemina aceste mesaje și pentru a combate dezinformarea.
- Comisia, în cooperare cu statele membre, cooperează cu principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și cu principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în alte state membre aflate sub presiune.
- Comisia pune la dispoziție proiectele privind returnările voluntare asistate și reintegrarea la care trebuie să recurgă celelalte state membre aflate sub presiune.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza evaluării nevoilor statelor membre, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare urmând a fi mobilizate pe baza dispozițiilor CFM dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia are în vedere utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în cooperare cu statele membre, în așteptarea unei decizii privind acordarea în continuare a acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- Asistența acordată celorlalte state membre aflate sub presiune sub forma echipamentelor, a materialelor, a personalului, a mobilizării de personal specializat și a transferului voluntar al migranților, precum și contribuția personalului la operațiunile agențiilor UE pot fi oferite de statele membre care nu se află sub presiune.
- Statele membre care nu se află sub presiune pot contribui financiar la orice soluții financiare suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de urgență.

FIGURA 1

Această diagramă prezintă construcția pe mai multe niveluri a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.

Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora

